

Primus

Tractatus

Dialectica est ars artium scientia scientiarum ad omnem methodorum principia viam habens.

Premiis quibusdam communibus in quibuslibet scientia prerequisite. per accendendum est ad tertium in quo Petrus hyl. videtur logicam Aristotelem diffuse tradidit. eam ad sex tractatus principes compendiose restrinxit. In quorum primo agit de enunciatione seu propositione correspondenter ad librum perhermentas aristotelem. In secundo de quatuor vitiis. et correspondenter libro Porphyrii. In tertio de predicamentis. quod correspondet scientie predicamentorum aristotelem. In quarto de syllogismo simpliciter dicto correspondenter ad librum priorum analyticorum aristotelem. In quinto agit de syllogismo dialectico. quod correspondet libro thopicorum aristotelem. In sexto de terminat de syllogismo sophistico. qui correspondet libro elenchorum aristotelem. Et non posuit Petrus hyl. tractatum correspondenter libro posteriorum aristotelem. propter nimiam difficultatem scientie demonstrative. Etiam talis scientia breuiter et succincte tradere non potuit. Preter hos autem tractatus qui maiores dicuntur. inveniuntur quidam minores suffragantes ad noticiam maiorum. et dicuntur parua logica lia. de quibus videbitur in locis suis. Primum tractatus prima sui divisione diuiditur in partem probemiale et executiuam. ps executiuam incipit ibi (Sonus est quicquid proprie) Sed probemialis subdividitur in tres finem et tria facit. quod et nouellos logice auditores reddit arretos beneuolos et doctiles. Primum attentos ex doctrine penitentia. ibi (Dialectica est ars artium) Secundo beniuolos ex illius scientie fine et utilitate. ibi (ad omnem methodorum. etc) Tertio doctiles ex determinatione ordine. ibi (Sed quia disputatio) Primum igitur in recommendatione ne logicę et permittit diffinitionem. sub nomine tamen dialectice dicitur. Dialectica est ars artium. scientia scientiarum. ad omnem methodorum principia viam habens. Et dicitur primo (ars artium) quod excellit scientias practicas quibus aliquo modo subleuit. Deinde ad dicitur (scientia scientiarum) propter scientias speculatiuas quibus subleuit. et sic dignitate ammissionis tractationis excedit. De tertio (ad omnem methodorum. i. scientiarum principia vias habens) quod postea declarabit cum dicitur (Sola enim dialectica. etc)

Primo probemialis in partem executiuam

Probemialis

Ignorantia

Notandum Probemialis est sermo probemialis remouens ignorantiam negationis. Est autem duplex ignorantia. scilicet negationis et praeue dispositionis. negationis est quod nihil scitur de re siue subiecto scie. et illa remouetur per probemialis. in quo habetur quedam generalis notitia illorum quod in scientia considerant. Sed praeue dispositio est quod aliquis circa subiectum propter generalis solum noticiam est praeue dispositus. et talis remouetur per tractatum

Liber perhermentas est tertius in ordine librorum logice aristotelem. quod iste tractatus ubi corruis incoeuentur ponitur primus. Preterea simpliciora sunt priora. scilicet secundo et tertio tractatus sunt de primo enunciationis et de terminis simplicibus. scilicet iste tractatus est de enunciatione. scilicet secundo et tertio procederet primum. Deinde quod ordine nature simpliciora sunt priora. sed ordo

dine doctrine siue quo ad nos eouerso compositione sunt priora. De phs in sua logica seruat ordinem nature. et Petrus hyl. ordinem doctrine siue quod ad nos.

Quare Petrus hyl. non diffinit logicam sub primo nomine dicendo logica est ars artium. Deinde quod dialectica magis expresse dicit naturam logicę ut hyl. consideratur. quod hyl. intendit tradere logicam puram in exercitio duorum. vel plurium probabiliter disputantium sed hyl. uenit dialectice. quod dialectica dicitur a dialo quod est duo et logos finis. quod duo sermo. scilicet oppositis et rationis. Logica autem dicitur a logos quod est sermo et ycos scientia quasi sermo rationalis scientia siue rationalis scientia. et hoc coe est tertio. Secundo. quod illa quod sunt vltima in exercitio sunt prima in intentione. cum Petrus hyl. intendat finaliter determinare de locis dialectice. videtur in principio sui libri hoc nomine dialectica

De hyl. diffinitio

Illud quod uenit totum non debet attribui parti. sed logica in composita accepta est ars artium et non dialectica quod est pars logicę. Et sic dialectica non est nisi una pars logicę quod habet in libris thopicorum. et dicitur tractatu. scilicet illa non est ars artium. neque scientia scientiarum. male diffinitur. Deinde quod dialectica accipitur hic pro tota logica. et non pro parte logicę. sicut capitur in libro thopicorum. Pro quod notandum quod dialectica dupliciter sumitur. uno pro parte idem quod logica. et sic diffinitur in textu. Alio sumitur specialiter pro parte logicę quod traditur in libris thopicorum. quod sic diffinitur Dialectica est methodus. i. scientia quod possumus facillime de omnibus probemialibus syllogizare. et ipsi disputantibus sustinentes nihil dicentur repugnans. et hoc enim non sumitur hic

Dulce sunt scientie excellentiores logica ut metaphisica. quod male dicitur in diffinitione et ars artium. scientia scientiarum. Tenet quia quod quibus plis reflexio super sui nomen singulariter importat excellentiam. Deinde quod duplex est excellentia. scilicet nobilitas subiecti. et ammittationis. modo logica est excellentior alijs scientijs in vltimo et seruitio. non autem in dignitate obiecti. immo ut sic metaphisica est dea et regina omnium scientiarum humanarum inuenerunt. Sicut in sum manus est organum organorum non sum pliciter. scilicet propter et applicationem ad alia organa. quia manus est omnium factibilium. sicut anima est omnium intelligibilium. Et quod arguitur logica est una septem artium liberalium. quod non erit scientia seruile. cum illa videatur opposita. Deinde quod in scientijs seruile et liberum opponitur. non autem seruile et liberale. ut prius patuit

Arguitur per opposita. sed ista est huiusmodi ergo non est bona. Deinde probatur. quia ars et scientia sunt habitus intellectuales disparati. Dicendum quod ars accipitur dupliciter. uno modo specialiter pro ut est quidam habitus intellectuales contra alios distinctus. et sic capitur ad aristotelem in sexto thopicorum. ubi distinguitur quatuor habitus intellectuales. Alio modo ars capitur generaliter ut diffinitur a Tullio. quod est collectio multorum preceptorum in unum finem tendentium. Et isto modo ars est communis ad scientiam et ad artem proprie dictam. et non distinguitur contra scientiam. Sed dicitur si ars et scientia sunt idem. ergo in diffinitione dialectice est negatio. et alterum eorum superflue ponitur. Diffinitio quod ponuntur huiusmodi rationibus patuit quod non debet